Diumenge 33 (B) de durant l'any

Text de l'Evangeli (*Mc* 13,24-32): En aquell temps, Jesús digué als deixebles: «Cert, en aquells dies, després d'aquella tribulació, el sol s'enfosquirà, i la lluna no donarà la seva resplendor, i cauran les estrelles del cel, i les potències que són en els cels trontollaran.

I aleshores veuran el Fill de l'home que ve en els núvols amb gran poder i glòria. I llavors enviarà els àngels i congregarà els seus elegits des dels quatre vents, des de l'extrem de la terra al del cel.

I de la figuera, apreneu-ne la paràbola: quan ja les seves branques són tendres i broten les fulles, sabeu que és a prop l'estiu. Així també vosaltres, quan veureu que aquestes coses succeeixen, sapigueu que és a prop, a les portes. En veritat us dic: no passarà aquesta generació sense que totes aquestes coses s'esdevinguin. El cel i la terra passaran, però les meves paraules no passaran.

Però pel que fa al dia o l'hora, ningú no ho sap, ni els àngels en el cel, ni el Fill, sinó el Pare».

© Albada Editorial / evangeli.net

«Ell és a prop»

Mn. Pedro IGLESIAS Martínez
(Ripollet, Barcelona, Espanya)

Avui, recordem com, en començar l'any litúrgic, l'Església ens preparava per a la primera vinguda del Crist en la seva encarnació. Ara, quan falten dues setmanes per acabar l'any, ens prepara per a la segona vinguda, aquella en què es pronunciarà l'última i definitiva paraula sobre cadascú de nosaltres.

En llegir l'Evangeli d'avui podem pensar: "què lluny queda tot això!"; però «Ell és a prop» (Mc 13,29). No obstant, per a la nostra societat resulta molest —fins i tot incorrecte!— fer referència a la mort. Tanmateix, no podem parlar pas de resurrecció sense pensar que hem de morir. La fi del món tindrà lloc per a cadascú el dia de la seva mort; en aquest moment finirà el temps que se'ns haurà donat per optar. L'Evangeli és sempre una Bona Notícia i el Déu que Jesucrist ens revela és Déu de vida: ¿Per què tenir

por?, ¿potser per la nostra manca d'esperança?

Davant la immediatesa del judici hem de saber convertir-nos en jutges severs de nosaltres mateixos, sense caure en el parany de l'autojustificació, del relativisme o del “jo no ho veig pas així”... Jesucrist se'ns dóna a través de l'Església, i amb Ell se'ns donen els mitjans i recursos perquè aquest judici universal no sigui motiu de condemnació, sinó un espectacle interessant en el qual, finalment, sortiran a la llum les veritats més amagades dels conflictes que tant han turmentat la Humanitat.

L'Església ens anuncia el Crist, Senyor i Salvador. Menys pors i més coherència entre el que fem i el que creiem! «Quan arribarem a la presència de Déu, ens preguntaran dues coses: si érem en l'Església i si treballàvem en l'Església. Tota la resta no té valor» (Sant J.H. Newman). L'Església no ens ensenya únicament una forma de morir, sinó una forma de viure per a poder ressuscitar. Perquè el que predica no és pas el seu missatge, sinó el d'Aquell la paraula del qual és font de vida: «El cel i la terra passaran, però les meves paraules no passaran» (Mc 13,31). Solament des d'aquesta esperança afrontarem amb serenitat el judici de Déu.

Pensaments per a l'Evangeli d'avui

- «Si estàs adormit i el teu cor no està en vetlla, Ell se’n va sense haver trucat; però si el teu cor està en vetlla, crida i demana que se li obri la porta» (Sant Ambròs)

- «Tot passa —ens recorda el Senyor—, però la Paraula de Déu no canvia, i davant seu cada un de nosaltres és responsable del propi comportament. D’acord amb això serem jutjats» (Benet XVI)

- «Després de l’Ascensió, l’adveniment del Crist amb glòria i majestat és imminent, per més que ‘no és cosa nostra de conèixer els temps o moments oportuns que el Pare ha fixat amb la seva pròpia potestat’ (Ac 1,7). Aquest adveniment escatològic pot arribar en qualsevol moment (Mt 24,44; 1Te 5,2), encara que tal esdeveniment com la prova final que el precedeix estiguin ‘retinguts’ en les mans de Déu» (Catecisme de l’Església Catòlica, nº, 673)